

## **„Als de Zoon u vrij maakt zult gij werkelijk vrij zijn”**

**1ste lezing: Daniël 3,14-20.91-92.95**

**Psalm: Daniël 3,52-56**

**Evangelie volgens Johannes 8,31-42**

In het evangelie van vandaag is Jezus nog steeds in gesprek met de Joden zoals gisteren. Ze beroepen zich erop dat ze kinderen van Abraham zijn en geen slaven zijn geweest omdat Jezus had gezegd dat zij, door trouw te zijn aan zijn woord, de waarheid zullen leren kennen en de waarheid hen vrij zal maken. Maar Jezus trekt hun vrijheid in twijfel: „*Al wie zonde doet is slaaf van de zonde.*” (Joh.8,34).

God geeft ons iedere dag weer een woord dat betrekking heeft op de situatie die wij nu met z'n allen aan het beleven zijn. Vandaag een woord over slavernij en vrijheid, en in deze zin sprak Jezus over de zonde als een slavernij.

De zonde, zegt Jezus in het evangelie, maakt ons onvrij, slaaf. Ik heb dit heel vaak ervaren zoals ik gisteren ook schreef over het mopperen van het volk in de woestijn. Het woord van God houdt ons een spiegel voor en nodigt ons uit om te erkennen dat wij ook vaak slaaf zijn, want alleen dan kunnen wij werkelijk verlangen naar de bevrijding die Christus ons wilt schenken.

Het Paasfeest is namelijk het feest waarin het volk van Israël viert dat ze bevrijd werden uit de slavernij in Egypte. Het feest waarop ze vieren dat God machtig is en heeft geluisterd naar hun smeken toen ze vanuit hun slavernij gebeden hebben tot God om ze te bevrijden van hun verdrukkers.

Welnu, wij christenen gaan volgende week ook Pasen vieren, en in ons Paasfeest vieren wij ook dat wij bevrijd worden. Waarvan? Van alles wat ons verdrukt, van alles wat ons gevangen houdt, van alles van ons onvrij maakt, van alles wat ons ongelukkig maakt, van de onmacht om te beminnen en te vergeven, van alles wat ons bezorgd maakt, van de angst voor de dood, en ieder jaar weer komt Christus ons opnieuw bevrijden.

In deze tijd ervaren wij wellicht des te meer wat het betekent om je gevangen te voelen door het feit dat wij de meeste tijd thuis moeten blijven. Misschien is deze ervaring voor ons een extra hulp om te verlangen naar de vrijheid, niet alleen om weer vrij te kunnen bewegen in het openbaar, maar naar een diepere vrijheid die alleen Christus kan geven. Maar als je denkt, zoals de Joden in het evangelie, dat je niet gevangen bent, dat je geen slaaf bent, op welke manier dan ook, dan verlang je ook niet naar de vrijheid die Christus komt geven.

In deze zin, en met ogen van het geloof, denk ik dat deze tijd een geschenk is van God. Een echte Veertigdagentijd zoals niemand van ons het ooit beleefd had. Een tijd van woestijn zoals het volk van Israël ervaren heeft, waarin ze moesten leren om zich te laten leiden door God in de persoon van zijn profeet Mozes. Een tijd waarin ze moesten leren vertrouwen op Gods voorzienigheid.

Moge God ons het geloof geven om deze tijd te beleven als een genade en met het vertrouwen van de drie jongemannen uit de eerste lezing van Daniël: „*Als er een God is die dat kan, dan is het onze God die wij vereren. Hij is in staat ons te bevrijden*” (Dan.3,17). Amen.